

Predmet C-710/23**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

22. studenoga 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Nejvyšší správní soud (Češka Republika)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

1. studenoga 2023.

Žalitelj:

Mag. L.H.

Druga stranka u žalbenom postupku:

Ministerstvo zdravotnictví

Predmet glavnog postupka

Glavni postupak odnosi se na žalbu u kasacijskom postupku koju je podnijelo Ministerstvo zdravotnictví (Ministarstvo zdravstva, Češka Republika) (u daljnjem tekstu: druga stranka u žalbenom postupku) protiv presude Městskog soudu v Praze (Gradski sud u Prahu, Češka Republika) kojom je poništena odluka druge stranke u žalbenom postupku i odluka ministra zdravotnictví (ministar zdravstva, Češka Republika) o pravu na informacije na koje se pozivao žalitelj.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku u skladu s člankom 267. UFEU-a odnosi se na to je li u slučaju prenošenja podataka o djelatnosti pravne osobe koji uključuju i podatke pojedinca riječ o obradi osobnih podataka isključivo pravni osoba ili i onih pojedinaca te, u slučaju da se utvrdi da je riječ i o obradi osobnih podataka pojedinaca, može li se prenošenje podataka uvjetovati ispunjavanjem zahtjeva koji prekoračuju pravni okvir Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o

slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. te ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.; u daljnjem tekstu: OUZP).

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li stavljanje na raspolaganje imena, prezimena, potpisa i kontaktnih podataka pojedinca koji je član uprave ili zakonski zastupnik pravne osobe koje se izvršava isključivo u svrhu identifikacije (osobe ovlaštene za zastupanje određene) pravne osobe obradu „osobnih podataka” pojedinca u smislu članka 4. točke 1. OUZP-a, te je stoga obuhvaćeno područjem primjene OUZP-a?

2. Može li se nacionalnim pravom, uključujući ustaljenom sudskom praksom, upravnom tijelu uvjetovati primjena izravno primjenjive uredbe Unije, konkretno članka 6. stavka 1. točke (c) ili, ako je primjenjivo, točke (e) OUZP-a, ispunjavanjem daljnjih zahtjeva koji ne proizlaze iz sadržaja same Uredbe, ali koji zapravo proširuju razinu zaštite osobe na koju se osobni podaci odnose, konkretno zahtjevom u obliku obveze javnog tijela da prethodno obavijesti ispitanika o podnošenju zahtjeva za prenošenje njegovih osobnih podataka trećoj osobi?

Navedene odredbe prava Unije

Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka), u daljnjem tekstu: OUZP, druga rečenica uvodne izjave 14., članak 4. točka 1., članak 6. stavak 1. točke (a), (c) i (e)

Navedene odredbe nacionalnog prava

Zakon br. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (Zakon br. 106/1999 o slobodnom pristupu podacima) (u daljnjem tekstu: Zakon br. 106/99), članak 2. stavak 1. (obveznici), članak 3. (obveza prenošenja podataka).

Člankom 8.a stavkom 1. određuje se: „Obveznik prenosi podatke koji se odnose na osobna prava, osobnu djelatnost i obilježja koja omogućuju identifikaciju određene osobe i privatnost pojedinca, kao i osobne podatke, isključivo u skladu s pravnim odredbama kojima se uređuje njihova zaštita”.

Člankom 8.a stavkom 2. određuje se: „Obveznik prenosi osobne podatke javne osobe, službenika ili javnog službenika koji upućuju na njihovu javnu ili službenu djelatnost ili dužnost koju obavljaju ili njihovo radno mjesto”.

Sažeti prikaz činjeničnog stanja i argumenti stranaka glavnog postupka

- 1 Žalitelj je od druge stranke u žalbenom postupku, kao obveznika, zatražio sljedeće podatke u skladu sa Zakonom br. 106/99: i. ugovor o kupoprodaji testova kojima se utvrđuje prisutnost bolesti SARS-CoV-2 kod testirane osobe koje je sklopio obveznik i ii. certifikat proizvoda (testa) koji je dobio obveznik i u kojem se navodi da je dopušteno korištenje tog testa na području Europske unije, eventualno Češke Republike, za provjeru prisutnosti bolesti SARS-CoV-2 kod testirane osobe. Žalitelj je zahtijevao dostavu podataka o identitetu i potpisima osoba koje su izdale pojedinačne certifikate.
- 2 Druga stranka u žalbenom postupku odlučila je djelomično odbiti taj zahtjev. Iako je druga stranka u žalbenom postupku dostavila žalitelju tražene certifikate, zacrnila je podatke o (fizičkoj) osobi koja je potpisala certifikate u ime pravne osobe. Konkretno, zacrnjeni su sljedeći podaci: ime, prezime, potpis, dužnost koju obnaša u okviru te pravne osobe, a na nekoliko certifikata i kontaktne e-mail adrese, brojevi telefona te, u nekim slučajevima, adrese internetskih stranica društva koje je izdalo certifikat (u daljnjem tekstu: zacrnjeni podaci). Ti su podaci zacrnjeni radi zaštite osobnih podataka pojedinaca koji su navedeni u tim certifikatima kao osobe koje zastupaju odgovarajuće pravne osobe.
- 3 Žalitelj je protiv navedene odluke podnio pravni lijek ministru zdravstva koji je odlukom od 15. rujna 2020. potvrdio odluku druge stranke u žalbenom postupku.
- 4 Městský soud v Praze (Gradski sud u Pragu) poništio je odluku druge stranke u žalbenom postupku i odluku ministra zdravstva. Taj je sud utvrdio da zacrnjeni podaci predstavljaju osobne podatke u smislu članka 4. točke 1. OUZP-a kojima se omogućuje identifikacija pojedinca u smislu navedene odredbe OUZP-a, ali nije se složio sa zaključkom druge stranke u žalbenom postupku da ne postoji nijedan od zahtjeva za zakonitost obrade osobnih podataka ispitanika, u skladu s člankom 6. stavkom 1. OUZP-a. Taj sud uzeo je u obzir činjenicu da upravna tijela nisu pokušala kontaktirati zainteresirane ispitanike u vezi s prijenosom njihovih podataka žalitelju. Městský soud v Praze (Gradski sud u Pragu) u tom se pogledu pozvao na sudsku praksu suda koji je uputio zahtjev koja se odnosi na prijenos podataka u skladu sa Zakonom br. 166/99 iz koje proizlazi i. obveza upravnih tijela da što je moguće brže obavijeste ispitanika o tome da obveznik namjerava prenijeti podatke o njemu trećoj osobi i ii. pravo potencijalno zainteresiranih osoba da se izjasne o takvom prenošenju podataka. Naime, obveznik je dužan uzeti u obzir stajalište zainteresiranih osoba te iz njega izvesti zaključke koji utječu na daljnje postupanje.
- 5 Městský soud v Praze (Gradski sud u Pragu) još je naveo da druga stranka u žalbenom postupku svoj zaključak temelji na nedovoljno utvrđenom činjeničnom stanju. Prema mišljenju tog suda, odbijanje upravnih tijela da prenesu te podatke žalitelju može predstavljati postupovnu povredu koja može utjecati na zakonitost njihovih odluka. Osim toga, druga stranka u žalbenom postupku nije utvrdila stajalište nijedne osobe čije je osobne podatke odbila prenijeti žalitelju u pogledu

prijenosa tih podataka žalitelju te stoga nije niti mogla dobiti privolu zainteresiranih subjekata za takav prijenos u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (a) OUZP-a, a istodobno druga stranka u žalbenom postupku tim osobama nije niti dodijelila status sudionika u postupku u skladu s člankom 27. stavkom 2. Spravnog rāda (Zakonik o upravnom postupku).

- 6 Druga stranka u žalbenom postupku smatra da je pogrešno stajalište Městskog souda v Praze (Gradski sud u Pragu) u pogledu toga da ispitanici moraju biti sudionici u nacionalnom upravnom postupku. Prema njezinu mišljenju, točno je da upravno tijelo može obavijestiti ispitanika ako to smatra primjerenim, ali nije riječ o sudjelovanju u postupku pred upravnim tijelom, a čak ni na drugi način osim izravnog. Prema mišljenju druge stranke u žalbenom postupku, odluka upravnog tijela da ne iskoristi mogućnost obavješćavanja ispitanika stoga ne može dovesti do postupovnog nedostatka njegove upravne odluke.
- 7 Osim toga, druga stranka u žalbenom postupku u tom pogledu navodi da u ovom predmetu ispitanici (odnosno pojedinci čiji su podaci zacrnjeni na certifikatima) obavljaju djelatnost na državnom području Narodne Republike Kine i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske gdje su registrirani kao pravne osobe koje su izdale certifikate te da druga stranka u žalbenom postupku ne raspolaže kontaktnim podacima tih pojedinaca. Druga stranka u žalbenom postupku stoga smatra da je zahtjev obavješćavanja tih osoba praktički nemoguće ispuniti. Ako bi pojedinci na koje se odnose podaci bili i sudionici u postupku koji se odnosi na prijenos osobnih podataka, bilo izravno ili na drugi način, čini se da bi im upravno tijelo također trebalo dostaviti pobijanu odluku, što se ne može izvršiti zbog toga što ne postoje podaci o njihovom boravištu u inozemstvu.
- 8 Žalitelj tvrdi da prema zacrnjenim podacima pojedinca koji zastupa pravnu osobu nije postupao kao prema osobnim podacima pojedinca. Pritom se poziva na uvodnu izjavu 14. OUZP-a kojom se iz područja primjene te uredbe isključuje „obrada osobnih podataka koji se tiču pravnih osoba”. Okolnost da pojedinac ovlašten za zastupanje pravne osobe potpisuje certifikat u njezino ime ne može se smatrati osobnom djelatnosti pojedinca.

Sažeti prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku i analiza prethodnih pitanja

- 9 Prvo prethodno pitanje odnosi se na određivanje granice između „osobnih podataka pojedinca”, odnosno ispitanika, u skladu s člankom 4. točkom 1. OUZP-a na koje se uredba primjenjuje kada su ispunjeni drugi uvjeti i „osobnih podataka koji se tiču pravnih osoba” koji su, međutim, isključeni iz područje primjene Uredbe u skladu s uvodnom izjavom 14. OUZP-a. Cilj zahtjeva za prosljeđivanje podataka nije bilo dobivanje podataka pojedinca, nego samo provjera aktivnosti pravne osobe koju je zastupao određeni pojedinac.
- 10 Sud koji je uputio zahtjev navodi da bi se, s obzirom na smisao i cilj zahtjeva za prenošenje podataka i vrstu podataka otkrivenih u ovom predmetu, moglo smatrati

da zacrnjeni podaci predstavljaju podatke koji se odnose na pravnu osobu. Takva situacija ne bi bila obuhvaćena područjem primjene OUZP-a jer se traže samo podaci koji se odnose na pravnu osobu i to u okviru zahtjeva za prenošenje podataka koji se odnosi isključivo na djelatnost pravne osobe. Ime, prezime i dužnost koju obavlja određeni pojedinac ovlašten za zastupanje pravne osobe stoga bi logično trebalo smatrati „kontaktnim podacima” pravne osobe u smislu uvodne izjave 14. OUZP-a.

- 11 Međutim, sud koji je uputio zahtjev svjestan je i sljedećih okolnosti:
- 12 Kao prvo, u sudskoj praksi Suda dosljedno se ističe da je temelj OUZP-a osiguravanje učinkovite i potpune zaštite temeljnih prava i sloboda pojedinaca, osobito prava na privatni život, u vezi s obradom osobnih podataka¹. Stoga ključne pojmove OUZP-a, primjerice „osobni podaci”, „obrada” i „voditelj obrade”, treba tumačiti vrlo široko². Treba navesti i presudu od 20. prosinca 2017., Nowak³, u kojoj je Sud zaključio da su i pisani odgovori kandidata na stručnom ispitu i eventualne napomene ispitivača u vezi s tim odgovorima „osobni podaci”. Stoga je jasno da je tumačenje pojma „osobni podaci” radi utvrđivanja područja primjene OUZP-a vrlo široko.
- 13 Kao drugo, iako se čini da druga rečenica uvodne izjave 14. OUZP-a negativno definira područje primjene te uredbe, osobito u kontekstu članka 4. točke 1. OUZP-a, ta se uvodna izjava nije posebno uzela u obzir prilikom određivanja granica materijalnog područja primjene u članku 2. OUZP-a, kao niti u definicijama iz članka 4. OUZP-a ili drugim (pravno obvezujućim) odredbama te uredbe. Iz ustaljene sudske prakse Suda pritom proizlazi da uvodne izjave zakonodavnih akata Unije mogu pojašnjavati određeno tumačenje obvezujuće odredbe tog akta ili usmjeriti to tumačenje, ali nemaju vlastitu normativnu snagu. One nisu pravno obvezujuće odredbe koje se mogu samostalno primjenjivati⁴.
- 14 Kao treće, čini se da je Sud u presudi od 9. ožujka 2017., Salvatore Manni⁵, utvrdio da podaci koji se odnose na fizičke osobe, koje se može utvrditi, dobiveni iz registara poduzeća predstavljaju „osobne podatke” u smislu ranije primjenjivih

¹ Vidjeti presude od 13. svibnja 2014., Google Spain i Google, C-131/12, EU:C:2014:317, t. 53. (u daljnjem tekstu: presuda Google) i od 27. rujna 2017., Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, t. 38.

² Vidjeti presudu Google, t. 34. i presudu od 5. lipnja 2018., Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, t. 28.

³ C-434/16, EU:C:2017:994, t. 62.

⁴ Vidjeti primjerice presude od 12. srpnja 2005., Alliance for Natural Health i dr., C-154/04 i C-155/04, EU:C:2005:449, t. 91. i 92.; od 21. prosinca 2011., Ziolkowski i Szeja, C-424/10 i C-425/10, EU:C:2011:866, t. 42. i 43. ili od 25. srpnja 2018., Confédération paysanne i dr., C-528/16, EU:C:2018:583, t. 44. do 46., t. 51.

⁵ C-398/15, EU:C:2017:197, t. 34. (u daljnjem tekstu: presuda Manni)

odredbi (tadašnja Direktiva 95/46/EZ, u daljnjem tekstu: Direktiva 95/46). Međutim, kontekst predmeta bio je drukčiji i u činjeničnom i u pravnom pogledu.

- 15 Kao četvrto, nakon donošenja presude Manni, na snagu je stupio OUZP u čijoj se uvodnoj izjavi 14. isključilo/potvrdilo isključivanje obrade podataka koji se odnose na pravne osobe iz područja primjene te uredbe. Na taj su način s negativne strane određene granice koje nisu bile izričito uključene u uvodne izjave Direktive 95/46 te stoga nisu niti postojale prilikom donošenja odluke u navedenom predmetu Manni. Također se može smatrati da je u uvodnoj izjavi 14. OUZP-a zakonodavac Unije iznio namjeru da opseg zaštite zajamčen OUZP-om utvrdi na nešto užu način nego dotad. Međutim, u tom se pogledu postavlja pitanje u kojoj mjeri uređenje OUZP-a u tom konkretnom pogledu treba biti istovjetno prethodnoj Direktivi 95/46.
- 16 Kao peto, čak i kada bi „osobni podaci koji se tiču pravnih osoba” trebali biti *de facto* iznimka uvedena tumačenjem koja bi se zatim, čini se, trebala uzeti u obzir prilikom tumačenja članka 4. točke 1. OUZP-a *a contrario*, postoji ustaljena sudska praksa Suda u kojoj se ističe da sve iznimke od primjene OUZP-a treba usko tumačiti, osobito s obzirom na tumačenje članka 2. stavka 2. OUZP-a⁶.
- 17 S obzirom na prethodno navedeno, sud koji je uputio zahtjev smatra da podaci koji se odnose na zastupnika pravne osobe predstavljaju podatke koji se odnose na pravnu osobu, a ne podatke o pojedincu koji zastupa tu pravnu osobu, iako priznaje i da to pitanje tumačenja prava Unije dovodi do dvojbi. Osim toga, važnost odgovora na postavljeno pitanje može prekoračiti okvire ovog spora i konkretnog prenošenja informacija i to, među ostalim, u pogledu vođenja niza registara i evidencija pravnih osoba u državama članicama, kao i javnog pristupa podacima o pravnim osobama. Sud Europske unije stoga bi trebao utvrditi okvirne smjernice na temelju kojih eventualno treba negativno definirati područje primjene OUZP-a u odnosu na podatke koji se tiču pravnih osoba i koji često predstavljaju i podatke pojedinaca koji ili zastupaju ili izravno čine pravnu osobu.
- 18 Općenito, sud koji je uputio zahtjev zaključuje da, iako razumije zahtjev učinkovite zaštite osobnih podataka pojedinaca, smatra da taj interes ne može jednostrano i u određenom smislu mehanički imati prednost pred bilo kojim drugim opravdanim interesima, kao što su primjerice transparentnost i javni pristup informacijama koji se u samom primarnom pravu Unije smatraju ustavnim vrijednostima u odnosu na institut Unije (članak 15. stavak 3. UFEU-a). Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, pojmove iz članka 4. OUZP-a ne treba tumačiti apstraktno, odvojeno od okolnosti i bez upućivanja na konkretan postupak obrade podataka, ali treba ga tumačiti uzimajući u obzir kontekst i cilj konkretnog postupka obrade, što je uostalom utvrdio i Sud u presudi od 29. srpnja

⁶ Vidjeti primjerice presude od 9. srpnja 2020., Land Hessen, C-272/19, EU:C:2020:535, t. 68.; od 20. svibnja 2003., Österreichischer Rundfunk i dr., C-465/00, C-138/01 i C-139/01, EU:C:2003:294, t. 39. do 47. i od 22. lipnja 2021., Latvijas Republikas Saeima (Kazneni bodovi), C-439/19, EU:C:2021:504, t. 61. do 72.

2019., Fashion ID GmbH⁷, u pogledu „voditelja obrade” u smislu članka 4. točke 7. OUZP-a. Suprotno stajalište vodilo bi apsolutizmu tumačenja OUZP-a, uslijed čega bi područje primjene OUZP-a uključivalo bilo koju međuljudsku komunikaciju koja se po prirodi sastoji od razmjene podataka, neovisno o tome na što se odnosi.

- 19 Ako prihvatimo prethodno navedenu percepciju konkretnih slučajeva obrade, u ovom će predmetu biti jasno da se zahtjevom za prenošenje podataka nisu nastojali ishoditi podaci pojedinaca, nego se on odnosio isključivo na prenošenje podataka koji se odnose na pravne osobe. Podaci o tome tko je ovlašten za zastupanje pravne osobe i tko je potpisao certifikat u njezino ime pritom su podaci koji se odnose na pravnu osobu u smislu uvodne izjave 14. OUZP-a u vezi s člankom 4. točkom 1. OUZP-a tumačenim na razuman način i uzimajući u obzir njegov kontekst.
- 20 Drugo prethodno pitanje odnosi se na obvezu nacionalnih upravnih tijela da prije prenošenja podataka pitaju ispitanike čije podatke bi trebala prenijeti pristaju li na prijenos tih podataka i da im omoguće da se eventualno izjasne o takvom prenošenju podataka.
- 21 Ta obveza proizlazi iz sudske prakse suda koji je uputio zahtjev koja je nastala na temelju Zakona br. 106/99, odnosno *prije stupanja na snagu* OUZP-a. Odgovarajuće odredbe OUZP-a, odnosno prije svega članak 6., zatim su *de facto* uključene u navedeni nacionalni zakon na sljedeći način.
- 22 Člankom 8.a stavkom 1. Zakona br. 106/99 prijenos osobnih podataka pojedinca uvjetuje se usklađenosti obrade tih podataka s pravnim odredbama kojima se uređuje zaštita tih podataka, odnosno sada s OUZP-om. To u praksi znači da, kako bi obveznik mogao prenijeti osobne podatke ili druge podatke o osobnim pravima određenog pojedinca, ta obrada osobnih podataka mora biti u skladu sa zahtjevima obrade osobnih podataka na temelju članka 6. OUZP-a i eventualno drugim odredbama OUZP-a. Stoga mora postojati jedan od slučajeva zakonitosti obrade u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkama (a) do (f) OUZP-a. Izuzetak od tog zahtjeva predviđen je člankom 8.a stavkom 2. Zakona br. 106/99, ali ne primjenjuje se u ovom predmetu.
- 23 Međutim, u sadašnjoj nacionalnoj sudskoj praksi upravnih sudova, u slučaju bilo kakve obrade, odnosno osim one koja je utvrđena člankom 6. stavkom 1. točkom (a) OUZP-a (obrada uz privolu ispitanika), zahtijeva se da se ispitanika obavijesti o tome da je voditelj obrade zaprimio zahtjev za prijenos podataka te da se od te osobe zatraži da se izjasni. Treba istaknuti da se u sudskoj praksi ne zahtijeva „privola” ispitanika, nego samo obavještanje ispitanika o tome da je zaprimljen zahtjev i da se od te osobe „traži da se izjasni”. Postupak koji se zahtijeva na temelju te sudske prakse stoga se primjenjuje i na slučajeve iz

⁷ Vidjeti presudu od 29. srpnja 2019., Fashion ID, C-40/17, EU:C:2019:629, u daljnjem tekstu: presuda Fashion ID.

članka 6. stavka 1. točkaka (c) ili (e) OUZP-a koji bi se mogli uzeti u obzir u ovom predmetu i stoga i na situacije u kojima se, u skladu s OUZP-om, ne zahtijeva nikakva privola ispitanika.

- 24 Međutim, u slučajevima koji nisu obuhvaćeni člankom 6. stavkom 1. točkom (a) OUZP-a, odluka o prenošenju ili neprenošenju osobnih podataka u isključivoj je nadležnosti voditelja obrade podataka i samo on snosi odgovornost za tu odluku. Člankom 6. stavkom 1. OUZP-a načelno se ne predviđa (niti ne isključuje) to da se voditelj obrade podataka mora obratiti ispitaniku, eventualno ga obavijestiti o tome da namjerava prenijeti njegove osobne podatke trećoj osobi, te tako s njim započeti neku vrstu uvodnog i informativnog dijaloga.
- 25 Prilikom određivanja te obveze sud koji je uputio zahtjev pozvao se na pravo ispitanika na samoodređenje u pogledu podataka i potrebu da se smanji zadiranje u privatnu sferu ispitanika. Na istim se pretpostavkama temelji uvodna izjava 4. OUZP-a i prethodno navedena sudska praksa Suda koja se odnosi na tumačenje te uredbe (točka 12. ovog zahtjeva za prethodnu odluku). Stoga bi se moglo tvrditi da se obvezom obavještanja ispitanika o zahtjevu za prijenos njegovih podataka provode neka od načela obrade osobnih podataka utvrđena člankom 5. OUZP-a. Sud koji je uputio zahtjev u tom pogledu upućuje na: i. načelo transparentnosti obrade podataka u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (a) OUZP-a i ii. u činjeničnom smislu, s obzirom na stvarne poteškoće voditelja obrade podataka povezane s pravilnim obavještanjem zainteresiranih osoba i pribavljanjem njihova eventualnog stajališta, načelo smanjivanja količine podataka u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (c) OUZP-a. Stoga bi se moglo tvrditi da obveza obveznika da obavijesti ispitanika u tim slučajevima doista prekoračuje ono što je utvrđeno OUZP-om, ali u skladu je s njegovim smislom i ciljem u obliku osiguravanja visoke razine zaštite ispitanika.
- 26 Međutim, problematično je proširenje navedene obveze na sve slučajeve obrade podataka na temelju članka 6. stavka 1. OUZP-a, a stoga i na slučaj u kojem upravno tijelo mora samostalno ocijeniti cijelu situaciju. Od stupanja na snagu OUZP-a i uređenja cijele problematike u izravno primjenjivoj nadređenoj uredbi Unije (a ne direktivi, kao što je to ranije bio slučaj) postupak upravnih tijela trebao bi načelno biti isti u cijeloj Uniji i na njega bi se trebali primjenjivati jednaki uvjeti. Naposljetku, cilj jednakog opsega zaštite osobnih podataka u cijeloj Uniji jest osiguravanje slobodnog kretanja takvih podataka u okviru ujednačenih pravnih okvira (vidjeti također uvodnu izjavu 2. OUZP-a).
- 27 Umjesto usklađivanja u najvećoj mogućoj mjeri, ali ipak samo usklađivanja, kao što je to bio slučaj u Direktivi 95/46⁸, to se područje prava sada na razini Unije ujednačava uredbom. Država članica stoga više ne može uvjetovati primjenu na nacionalnoj razini izravno primjenjive uredbe Unije ispunjavanjem dodatnih zahtjeva koji ne proizlaze iz samog pravnog akta Unije i koji će po prirodi biti različiti u svakoj državi članici. Naime, na taj bi način država članica stvorila

⁸ Vidjeti presudu Fashion ID, t. 54.

sustav u kojem bi obrada podataka i pristup podacima zbog dodatnih postupovnih zahtjeva mogli biti teži nego u drugim državama članicama.

- 28 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev upućuje i na poteškoću ili nemogućnost da ispitanici po analogiji postanu sudionici u svakom nacionalnom postupku koji bi potencijalno mogao dovesti do prijenosa nekih osobnih podataka. Odredbe članka 1. stavka 1. OUZP-a u vezi s člankom 4. točkom 1. OUZP-a, tumačene s obzirom na prvu rečenicu uvodne izjave 14. OUZP-a, zapravo podrazumijevaju da se zaštita zajamčena OUZP-om odnosi na obradu osobnih podataka svih pojedinaca, neovisno o njihovu državljanstvu ili boravištu. Međutim, automatsko zahtijevanje da se ispuni obveza obavještanja zainteresiranog ispitanika i uvodnog savjetovanja s tom osobom u svjetskom je kontekstu, i zemljopisno i jednostavno kvantitativno, teško ili nemoguće. Podaci koji se zahtijevaju u ovom predmetu odnose se na pravne osobe registrirane samo u nekoliko svjetskih država izvan Europske unije. Međutim, niz sustava pohrane koji sadržavaju osobne podatke može se odnositi na stotine ili tisuće osoba iz različitih država. U tom slučaju nije moguće upućivanje pitanja i provođenje uvodnih savjetovanja slične prirode.
- 29 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev dodaje da će, u slučaju da Sud niječno odgovori na prvo pitanje koje se odnosi na materijalno područje primjene OUZP-a, drugo pitanje u ovom predmetu postati bespredmetno.

RADNI DOKUMENT